

## Zasady alokacji zysku do zagranicznego zakładu z uwzględnieniem kontekstu cen transferowych

Lidia Peretiatkowicz\*\*

Michał Wojtas\*\*

**Streszczenie:** *Cel artykułu* – Celem niniejszego artykułu jest scharakteryzowanie i wyjaśnienie konsekwencji podatkowych, związanych z alokacją zysków do zagranicznego zakładu w powiązaniu z zasadami dotyczącymi sporządzania dokumentacji cen transferowych.

*Metodologia badania* – Studia literatury przedmiotu, orzecznictwa, interpretacji podatkowych oraz analiza przepisów prawa.

*Wynik* – Zaprezentowano obszary problemowe związane z opodatkowaniem dochodów zakładu, będące skutkiem dokonania alokacji zysków do zakładu na postawie podejścia „odrębnego funkcjonalnie podmiotu”.

*Oryginalność/wartość* – W artykule zaprezentowano przenikanie się zasad wynikających z alokacji zysku do zakładu uregulowanych MK OECD oraz zasad sporządzania dokumentacji cen transferowych.

**Słowa kluczowe:** zakład zagraniczny, międzynarodowe planowanie podatkowe, ceny transferowe

### Wprowadzenie

Większość traktatów podatkowych na całym świecie oparta jest na Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (MK OECD). Głównym celem MK OECD jest rozwiązanie najczęściej występujących problemów, jakie pojawiają się w dziedzinie międzynarodowego podwójnego opodatkowania. Punktem wyjścia jest w tym przypadku problem opodatkowania tego samego dochodu (lub majątku) w państwie rezydencji podatnika oraz w państwie, w którym dany dochód powstał. Niniejszy artykuł dotyczy kwestii związanych z opodatkowaniem zysków osiągniętych przez zagraniczny zakład. W szczególności przeanalizowano zasadę określania zysków przypisywanych do zakładu w rozumieniu art. 7 MK OECD, wraz z uwzględnieniem wniosków płynących z raportu OECD, dotyczącego alokacji zysków do zakładu zagranicznego, w powiązaniu z zasadami

\* mgr Lidia Peretiatkowicz, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Wydział Ekonomii, Katedra Finansów Publicznych, e-mail: lidia.peretiatkowicz@ue.poznan.pl

\*\* mgr Michał Wojtas, doradca podatkowy, wspólnik w EOL Kancelaria Doradztwa Podatkowego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, Szczecin, e-mail: michal.wojtas@eol.com.pl

dotyczącymi dokumentacji cen transferowych. Autorzy zaobserwowali bowiem istotną lukę w literaturze przedmiotu, dotyczącą skutków nałożenia się na siebie zasad wynikających z alokacji zysku do zakładu uregulowanych MK OECD oraz zasad cen transferowych.

## **1. Regulacje Modelowej Konwencji OECD w zakresie opodatkowania zysków przedsiębiorstwa**

Pojęcie zakładu zagranicznego stosowane jest w międzynarodowym prawie podatkowym głównie w celu określenia prawa umawiającego się państwa do opodatkowania zysków przedsiębiorstwa drugiego umawiającego się państwa. W modelowej konwencji w sprawie podatku od dochodu i majątku (MK OECD) zakład przedsiębiorstwa zagranicznego zdefiniowany został jako stała placówka, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa (art. 5 ust 1 MK OECD). Ponadto, w dalszych ustępach art. 5 MK OECD, wyszczególniono katalog przypadków konstytuujących zakład oraz katalog zdarzeń niepowodujących powstania zakładu w danym państwie. Pojęcie przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 3 ust 1 lit d i h MK OECD, ma zastosowanie natomiast do prowadzenia wszelkiej działalności zarobkowej, przez którą należy rozumieć wykonywanie wolnych zawodów i innej działalności o charakterze niezależnym.

Stwierdzenie czy dana forma aktywności zagranicznej spełnia warunki dla powstania zakładu w danym państwie ma szczególne znaczenie dla (Jamróży, 2012, s. 324):

- rozgraniczenia jurysdykcji podatkowej między państwo położenia zakładu a państwo siedziby jednostki macierzystej,
- określenia struktury przypisania zysków poszczególnym częściom międzynarodowego przedsiębiorstwa.

Rozgraniczenie jurysdykcji podatkowej polega na rozstrzygnięciu, które z państw – państwo siedziby czy państwo źródła – jest uprawnione do opodatkowania dochodu uzyskanego przez międzynarodowe przedsiębiorstwo. Uznanie, że w danym państwie przedsiębiorstwo ma zakład oznacza, że obecność i aktywność tego przedsiębiorstwa w tym państwie jest na tyle istotna, że prawo do opodatkowania tych zysków należy przyznać państwu źródła (położenia zakładu). Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 MK OECD, zyski przedsiębiorstwa umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim umawiającym się państwie działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski, jakie można przypisać zakładowi, mogą być opodatkowane w tym drugim państwie.

Sposób określenia struktury przypisania zysków do zakładu określony został w art. 7 ust. 2 MK OECD, zgodnie z którą zakładowi można przypisać takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, w szczególności w jego transakcjach wewnętrznych z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był oddzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem prowadzącym taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach, uwzględniając wykonywane funkcje, wykorzystywane aktywa oraz ryzyko ponoszone przez przedsiębiorstwo

za pośrednictwem zakładu oraz pozostałych części przedsiębiorstwa. Ponadto w ust 3 art. 7 MK OECD wskazano, że przy obliczaniu zysków zakładu należy uwzględnić także wydatki dokonane na zakład bez względu na to, gdzie zostały dokonane. Należy również pamiętać, że przypisanie zysków do zakładu następuje zgodnie z jedną z metod unikania podwójnego opodatkowania, którą należy zastosować przy opodatkowaniu dochodów w państwie rezydencji przedsiębiorstwa (metoda zaliczenia, metoda wyłączenia).

Podstawą przypisania zysków do zakładu, zgodnie z powyższą metodą, jest zatem fikcyjne założenie, że zakład stanowi oddzielne i niezależne przedsiębiorstwo dokonujące transakcji z pozostałą częścią przedsiębiorstwa macierzystego, które należy potraktować jak całkowicie odrębne przedsiębiorstwo, na wolnorynkowych warunkach (Bany, 2016, s. 194). Druga część założeń zgodna jest z zasadą „cen rynkowych”, do której odnosi się art. 9 MK OECD. Należy jednak podkreślić, że regulacje zawarte w art. 7 MK OECD dotyczą zasad ustalania zysków jednego przedsiębiorstwa bądź jego zagranicznego zakładu, natomiast art. 9 określa zasady kalkulacji zysków grupy przedsiębiorstw powiązanych ze sobą osobowo bądź kapitałowo (Lipniewicz, 2017).

Ponadto, powyższa metoda ogranicza się jedynie do rozdzielenia zysków przedsiębiorstwa na te, które można przypisać do zakładu i które nie zostały przez zakład wygenerowane. Wskutek powyższego podziału nie dochodzi do powstania nowej kategorii dochodów, które państwo źródła może opodatkować, powołując się na inne artykuły konwencji. Przy dokonywaniu podziału zysków, dochody te mają jedynie hipotetyczny charakter. Przykładowo, gdyby zakład korzystał z budynku, który pod względem gospodarczym należy przypisać jednostce macierzystej, wówczas przy obliczaniu zysków zakładu powinno się odliczyć hipotetyczny czynsz płacony jednostce macierzystej. Taki przypadek nie może jednak prowadzić do utworzenia odrębnej kategorii dochodu (z nieruchomości) osiąganego przez jednostkę macierzystą w państwie położenia zakładu (Bany, 2016, s. 169).

Celem wyeliminowania różnic interpretacyjnych, związanych z zasadami przypisywania zysków do zakładu przez poszczególne państwa, OECD opublikowało raport „Attribution of Profits to Permanent Establishments”, w którym zawarte są wskazówki co do właściwego stosowania treści art. 7 ust. 2 MK OECD. Aktualna wersja art. 7 MK OECD została przyjęta w 2010 roku i jej zapisy powinny być interpretowane w świetle wskazówek raportu zatwierdzonego w 2010 roku (Bany, 2016, s. 162). Powyższy raport jest również określany mianem „autoryzowanego podejścia OECD” (*Authorized OECD Approach*).

## 2. Autoryzowane podejście OECD

Zalecane przez OECD podejście, tj. odrębnego funkcjonalnie podmiotu (*the functionally separate entity approach*), oparte jest na dwustopniowej procedurze.

Celem pierwszego etapu jest zidentyfikowanie znaczących gospodarczo aktywności i zobowiązań podejmowanych przez zakład. W szczególności analiza ta powinna uwzględniać podejmowane przez zakład aktywności i zobowiązania w kontekście działań podej-

mowanych przez całe przedsiębiorstwo, ze szczególnym uwzględnieniem tych obszarów przedsiębiorstwa, które zaangażowane są w transakcje z zakładem.

Etap pierwszy polega zatem na dokonaniu analizy faktycznej i funkcjonalnej, obejmującej (Bany, 2016, s. 166):

- określenie praw i obowiązków (funkcji) zakładu w kontekście praw i obowiązków przedsiębiorstwa, wynikających z transakcji zewnętrznych,
- przyporządkowanie ekonomicznej własności aktywów do poszczególnych części przedsiębiorstwa, bazując na identyfikacji ważnych funkcji ludzkich, mających znaczenie dla przyporządkowania ekonomicznej własności tych aktywów,
- przyporządkowanie podejmowanego ryzyka przez poszczególne części przedsiębiorstwa, bazując na identyfikacji ważnych funkcji ludzkich, mających znaczenie dla przypisania podejmowanego ryzyka,
- przyporządkowanie „wolnego” kapitału opartego na aktywach i ryzyku przypisanemu zakładowi,
- zidentyfikowanie i określenie charakteru quasi-transakcji.

Etap pierwszy zakłada zatem wyszczególnienie funkcji wykonywanych przez personel całego przedsiębiorstwa pod kątem oceny jakie znaczenie mają one dla powstawania zysków w tym przedsiębiorstwie. Zasadniczo działania związane z prowadzeniem działalności przez zakład odbywać się będą w państwie jego położenia, jednak dla przeprowadzenia analizy należy uwzględnić wszystkie funkcje wykonywane na rzecz zakładu w całym przedsiębiorstwie. Ponadto, takie podejście jest zbieżne z zakresem dokumentacji cen transferowych, w których niezbędnym elementem jest opis transakcji ze wskazaniem funkcji, aktywów i ryzyka (Bany, 2012).

W związku z tym, że aktywa przedsiębiorstwa formalnie należą do przedsiębiorstwa jako całości, w celu przypisania aktywów do zakładu należy określić ich ekonomiczną własność. Zatem dla przyporządkowania aktywów wykorzystywanych przez zakład najważniejsze są uwarunkowania gospodarcze, wynikające z przypisanych zakładowi funkcji, do wykonywania których dane aktywa są niezbędne (OECD, 2010).

Należy także rozważyć jak duże ryzyko związane byłoby z tym zakładem, gdyby stanowił on niezależne przedsiębiorstwo. Jeżeli chodzi o rodzaje ryzyka, to może być ono związane przykładowo z niewypłacalnością kontrahenta, kursem walut, opodatkowaniem kredytów, także z odpowiedzialnością za produkt. Przy ocenie ryzyka zakładu należy wziąć również pod uwagę profil jego działalności, gdyż w niektórych przypadkach ryzyko związane z utratą wartości aktywów lub z procesem decyzyjnym, czy też powstałym w wyniku inwentaryzacji, może mieć szczególne znaczenie (OECD, 2010).

Kolejnym etapem analizy jest przyporządkowanie kapitału. Co do zasady, zakład zagraniczny ma tę samą zdolność kredytową co całe przedsiębiorstwo, którego jest częścią. W konsekwencji, w przypadku „odrębnego funkcjonalnie podmiotu”, należy przypisać do zakładu odpowiednią część „wolnego” kapitału przedsiębiorstwa. Przez „wolny” kapitał należy rozumieć tę część kapitału, która nie jest obciążona odsetkami. Przypisanie kapitału do zakładu powinno natomiast nastąpić w takiej wartości, aby zakład mógł realizować przypisane mu funkcje, finansować aktywa oraz ponosić ewentualne ryzyko. Przyporządkowanie

„wolnego” kapitału jest bardzo ważnym aspektem, gdyż kolejnym krokiem jest przyporządkowanie zewnętrznego kapitału obcego (za który trzeba płacić odsetki). W przeciwnym razie przedsiębiorca mógłby swobodnie manipulować przyporządkowaniem kapitału obcego do poszczególnych części przedsiębiorstwa tak, by generował on koszty w postaci odsetek w państwie o wyższym ciężarze opodatkowania (OECD, 2010).

Warto zauważyć, że kolejność działań wymieniona w tej analizie nie ma charakteru przypadkowego, gdyż przyporządkowanie aktywów i ryzyka ma charakter wtórny do analizy wykonywanych przez zakład funkcji. Podobnie jak przyporządkowanie kapitału ma charakter wtórny do alokacji ryzyka i aktywów.

Ostatnią częścią pierwszego etapu jest zidentyfikowanie quasi-transakcji, czyli transakcji jakie zakład podejmuje z pozostałą częścią przedsiębiorstwa. Przykładem takich quasi-transakcji może być korzystanie przez zakład z aktywów przedsiębiorstwa, związanych z działalnością jednostki macierzystej. Takie transakcje powinny mieć wpływ na określenie zysków przedsiębiorstwa, tak jakby miało to miejsce między niepowiązаныmi przedsiębiorstwami.

W ramach drugiego etapu należy dokonać wyceny quasi-transakcji, czyli transakcji wewnętrznych (między zakładem a jednostką macierzystą) przez zapewnienie porównywalności transakcji. Wycena tej transakcji powinna zostać ustalona przy zastosowaniu narzędzi określonych w art. 9 MK OECD (OECD, 2010, s. 13). W konsekwencji do przypisania zysku do stałego zakładu stosuje się zasadę ceny rynkowej (*arm's length principle*).

Skutkiem przeprowadzenia powyższej procedury będzie umożliwienie dokonania kalkulacji zysków (lub strat) zakładu, wynikających ze wszystkich podejmowanych przez zakład aktywności, w tym z przedsiębiorstwami niepowiązаныmi, przedsiębiorstwami powiązаныmi oraz z jednostką macierzystą. W konsekwencji, zyski fikcyjnego, odrębnego przedsiębiorstwa muszą być ustalone na zasadach rynkowych, o których mowa w art. 9 MK OECD w celu dostosowania zysków przedsiębiorstw powiązanych. Ma to potwierdzenie także w polskich przepisach podatkowych. Zgodnie z art. 9a ust. 5a u.p.d.o.p.<sup>1</sup> przepisy dotyczące cen transferowych stosuje się do zagranicznych podatników, prowadzących działalność w Polsce przez położony na terytorium kraju zagraniczny zakład, w tym także w zakresie transakcji pomiędzy tymi podatnikami a ich zagranicznym zakładem położonym na terytorium kraju.

### 3. Obszary problemowe związane z alokacją zysku do zakładu

Mimo obszernego wyjaśnienia zasad przypisywania zysków do zakładu zarówno w komentarzu do MK OECD, jak i w raporcie OECD, nadal występują obszary problemowe związane z właściwym rozliczaniem zysku zakładów, takie jak:

- moment wykazania kosztów/przychodów,
- różne metody amortyzacji,

<sup>1</sup> Ustawa z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2016, poz. 1888).

- występowanie różnic kursowych,
- rozliczanie strat zakładu.

Powyższe aspekty są konsekwencją różnic w przepisach podatkowych państwa położenia zakładu oraz państwa jednostki macierzystej, dlatego mimo poprawnego obliczenia kwoty zysku, jaką należy przypisać do zakładu, kwota dochodu do opodatkowania może zostać ustalona w różnej wysokości. Skutkiem powyższej rozbieżności, kwota dochodu do opodatkowania w państwie źródła, będzie różnić się od kwoty dochodu, którą w państwie rezydencji należy zwolnić od opodatkowania, zgodnie z przepisami MK OECD.

**Moment wykazania przychodów i kosztów.** Przesunięcia składników majątku między jednostką macierzystą a zakładem (dokonane przy zastosowaniu odpowiedniej ceny transferowej) należy uznać za neutralne podatkowo<sup>2</sup>. W przypadku rozpoznania dochodu w momencie zbycia tego składnika przez zakład, pojawia się natomiast pytanie, kiedy dokładnie jednostka macierzysta zrealizowała dochód wskutek takiej transakcji.

W celu zobrazowania problemu, można posłużyć się następującym przykładem. Jednostka macierzysta nabyła w 2014 roku składnik majątku za 1000 euro. W 2015 roku składnik ten został przekazany do zakładu, wówczas jego wartość rynkowa wynosiła 1200 euro. W 2017 roku wartość rynkowa tego składnika wyniosła 1300 euro i za taką cenę została zbyta przez zakład. Nie ulega wątpliwości, że zakład osiągnął dochód do opodatkowania w wysokości 100 euro w 2017 roku. Pojawia się natomiast pytanie, w którym roku dochód w wysokości 200 euro został osiągnięty przez jednostkę macierzystą – w 2015 czy w 2017 roku? Zdaniem autorów, biorąc pod uwagę neutralność podatkową transferów wewnątrz przedsiębiorstwa, dochód powinien zostać rozpoznany przez jednostkę macierzystą w 2017 roku, brakuje natomiast jednoznacznych regulacji w tym zakresie.

**Różne metody amortyzacji.** W przypadku przeniesienia składnika majątku może pojawić się również problem z ustaleniem wartości początkowej, gdy w państwach stosowane są różne stawki amortyzacji. Przykładowo, jednostka macierzysta po kilku latach od przyjęcia środka trwałego do użytkowania, dokonuje jego przekazania do używania przez zakład. Stawka amortyzacji dopuszczalna w jednostce macierzystej wynosi 10% rocznie, natomiast w państwie położenia zakładu – 5%. W takim przypadku, jeżeli w państwie położenia zakładu nie wprowadzono szczegółowych regulacji, wyróżnić można trzy rodzaje podejścia do ustalenia wartości początkowej tego środka:

- wartość początkową należy ustalić po uwzględnieniu odpisów amortyzacyjnych dokonanych w państwie położenia jednostki macierzystej,
- wartość początkową należy ustalić, po uwzględnieniu ceny jego nabycia i odpisów ustalonych zgodnie ze stawką amortyzacyjną obowiązującą w państwie położenia zakładu,
- wartość początkową należy ustalić na poziomie ceny rynkowej.

---

<sup>2</sup> Por. Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 14.12.2010 r., IPPB5/423-663/10-2/PS.

**Występowanie różnic kursowych.** Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez polskie organy podatkowe<sup>3</sup>, finansowe rozliczenia wewnętrzne dokonywane pomiędzy jednostką macierzystą a jej zakładem nie wywołują skutków podatkowych w podatku dochodowym. W konsekwencji występują wewnętrzne przepływy, które nie generują różnic kursowych

**Rozliczanie strat zakładu.** W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że ewentualna możliwość rozliczenia straty zakładu wystąpi, gdy w państwie rezydencji przedsiębiorstwa do rozliczenia dochodów z zagranicy będzie miała zastosowanie tak zwana metoda zaliczenia. W zakresie możliwości rozliczania strat zakładu zagranicznego przez jednostkę macierzystą zapadło wiele orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE)<sup>4</sup>. Przykładowo, w sprawie C-414/06 TSUE wskazał, że odliczanie strat zakładu nie jest możliwe w państwie rezydencji, jeżeli może zostać ona rozliczona w państwie położenia zakładu zagranicznego. Nie można bowiem wykluczyć, że spółka w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba, uwzględni straty poniesione przez jej zakład zagraniczny, a jednocześnie strata ta zostanie rozliczona w państwie położenia zakładu z późniejszymi zyskami tam wypracowanymi, bez możliwości ich opodatkowania w państwie rezydencji (Nykiel, Żalasiński, 2014). W sprawie C-157/07 doprecyzowana została natomiast kategoria strat zakładu, które mogą zostać rozliczone w państwie rezydencji. Są to „straty ostateczne”, czyli takie, które ze względu na likwidację zakładu zagranicznego nie będą mogły być rozliczone w państwie źródła. Straty które nie podlegają odliczeniu w państwie źródła ze względu na upływ okresu, gdy mogą być rozliczone, nie podlegają zaś odliczeniu w państwie rezydencji.

## Uwagi końcowe

Podstawową przesłanką podejścia odrębnego funkcjonalnie podmiotu jest takie przypisanie zysków do zagranicznego zakładu, jakby był odrębnym i niezależnym podmiotem od przedsiębiorstwa i prowadził z nim transakcje oparte za zasadzie ceny rynkowej. Należy jednocześnie pamiętać, że na potrzeby wyceny zysku, zagraniczny zakład stanowi jedynie fikcję odrębnego podmiotu, czego skutkiem jest alokacja dochodu przedsiębiorstwa międzynarodowego w państwie źródła.

Mimo jednak zastosowania rynkowych metod wyceny zysków osiągniętych przez zagraniczny zakład, skutek różnic w uregulowaniach wewnętrznych poszczególnych państw,

3 Por. Interpretacje indywidualne: Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 31 stycznia 2014 r., ILPB1/415-1179/13-4/AG; Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 16 października 2013 r., ILPB4/423-264/13-2/DS.; Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 22 października 2012 r., IPPB5/423-606/12-2/IŚ; Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 16 lutego 2012 r., IPPB5/423-1109/11-2/IŚ,

4 Wyroki TS: z 23.10.2008 r. w sprawie C-157/07 Finanzamt für Körperschaften III in Berlin v. Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH; z 28.02.2008 r. w sprawie C-293/06 Deutsche Shell GmbH v. Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg; z 15.05.2008 r. w sprawie C-414/06 Lidl Belgium GmbH & Co. KG v. Finanzamt Heilbronn.

kwota dochodu osiągniętego przez zakład może zostać ustalona w różnej wysokości. Różnice te mogą powodować podwójne opodatkowanie lub całkowity brak opodatkowania dochodu. W konsekwencji, zdaniem autorów, należy postulować podjęcie działań w celu dostosowania obecnych systemów podatkowych poszczególnych państw aby wyeliminować wątpliwości związane z rozliczaniem dochodów osiągniętych przez zakład.

Ponadto, wątpliwości związane ze sposobem kalkulacji dochodu zakładu, w przypadku przesunięć majątkowych bądź wystąpienia transakcji wewnętrznych między jednostką macierzystą a zagranicznym zakładem, stają się szczególnie istotne w momencie wystąpienia obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych. Autorzy mają nadzieję, że niniejszy artykuł przyczyni się do pogłębienia analiz tego zagadnienia, co niewątpliwie jest pożądane dla uniknięcia ryzyka podatkowego związanego z dokonaniem błędnej alokacji zysku do zakładu i ewentualnego braku sporządzenia w związku z dokonaniem takiej alokacji dokumentacji cen transferowych.

## Literatura

- Bany, K. (2016). *Modelowa konwencja OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Wersja skrócona*. Warszawa: Wolters Kluwer.
- Bany, K. (2012). *Wytyczne w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i administracji podatkowych*. Warszawa: Wolters Kluwer.
- Jamroży, M. (2012). Rozliczanie strat zagranicznego zakładu w państwie rezydencji. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, 708. Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 52, 323–334.
- Lipniewicz, R. (2017). *Podatkowy zakład zagraniczny, Koncepcja i funkcjonowanie*. Warszawa: Wolters Kluwer.
- Nykiel, W., Zalański, A. (red.) (2014). *Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach podatkowych. Komentarz*. Warszawa: Wolters Kluwer.
- OECD (2010). 2010 report on the attribution of profits to permanent establishments.

### PRINCIPLES OF ALLOCATING PROFIT TO A PERMANENT ESTABLISHMENT TAKING INTO ACCOUNT THE CONTEXT OF TRANSFER PRICING

**Abstract:** *Purpose* – The purpose of the article is to present tax consequences of the attribution profits to the permanent establishment in the context of transfer pricing

*Design/Methodology/approach* – Study of subject literature, jurisprudence and analysis of law.

*Findings* – The analysis shows the problem areas related to the taxation of the permanent establishment's income, as a result of allocation of profits to the permanent establishment

*Originality/value* – The article presents relation between the allocation of profits to the permanent establishment regulated by the OECD MTC and the principles of preparation of transfer pricing documentation.

**Keywords:** permanent establishment, international tax planning, transfer pricing

### Cytowanie

Peretiatkowicz, L., Wojtas, M. (2017). Zasady alokacji zysku do zagranicznego zakładu z uwzględnieniem kontekstu cen transferowych. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 3 (87/2), 181–188. DOI: 10.18276/frfu.2017.87/2-16.